

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Alenou Červenou ve věci žalobce: **Constellium Extrusions Děčín s.r.o.**, IČ 18380654, se sídlem Ústecká 37, Děčín V. právně zastoupeného JUDr. Jiřím Císařem, advokátem, se sídlem Hrnčířská 55/14, Ústí nad Labem proti žalovanému: **ČD Cargo a.s.**, IČ 28196678, se sídlem Jankovcova 1569/2c, Praha 7 právně zastoupenému JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem, se sídlem Kořenského 15/1107, Praha 5 o zaplacení částky Kč 173.609,10 s příslušenstvím

t a k t o:

- I. Žaloba na zaplacení částky Kč 173.609,10 spolu s příslušenstvím se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení k rukám právního zástupce žalovaného ve výši Kč 91.040,40, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce ve svých tvrzeních uvedl, že je producentem kovových výrobků s potřebou velkých a častých dodávek materiálu ze zahraničí. Z toho důvodu uzavřel se společností BOHEMIA CARGO, s.r.o. zasilatelskou smlouvu ze dne 8.6.2005. Dohoda upravuje obstarání dopravy materiálu po železnici, a to v rámci ČR, tak i mimo ní. Na základě této dohody příjemcem platby žalobce za dopravu byl vždy zasilatel. Běžně přepravy byly prováděny tak, že žalobce informoval zasilatele, že potřebuje přepravit ze zahraničí zboží. Zasilatel vyplnil objednávku na formuláři, tu odeslal dopravci, mj. s poukazem na uzavřenou dohodu zákazníku. Dopravce vyplnil nákladní list a zboží odeslal. Součástí každé objednávky byla také doložka INCOTERMS, z níž je patrné, kdo je za zboží odpovědný a kdo je povinen uhradit náklady přepravy. Stejný postup byl i u přepravy, která proběhla dne 22.6.2007.

Zasílatel vyplnil objednávku k níž v kolonce č. 20 uvedl doložku CTT, což znamená, že přeprava placená do místa určení. Tímto bylo sídlo žalobce, které je uvedeno v kolonce č. 4. Jako plátce je v kolonce č. 7 uveden zasílatel. V kolonce č. 14 je odkaz na uzavřenou dohodu zákazníku. V souladu s touto objednávkou tedy žalobce neměl nic hradit. Na straně holandských drah však došlo k pochybení, když při odeslání nebyla v nákladním listu kolonka č. 7 vyplněna a v kolonce č. 20 je uvedena doložka EXW, což znamená ze závodu. V takovém případě je zboží odvezeno přímo ze závodu prodávajícího kupujícímu, který je také povinen zboží zaplatit. Výsledkem výše uvedených pochybení byla situace, že žalovaný dle nákladního listu vyúčtoval náklady za dopravu místo zasílateli žalobci, a to fakturou č. 157162282 částku ve výši Kč 173.609,10, včetně DPH se splatností 26.7.2007. Následně v únoru 2008 žalovaný vyúčtoval zbytek úpravy za zahraniční tratě a to fakturou č. 158050272 ve výši Kč 486.563,63 včetně DPH se splatností 22.2.2008. Žalobce první vystavenou fakturu uhradil dne 28.8.2007, kdy platbu provedl v omylu, kdy si nepovšiml, kdo fakturu vystavil a byl přesvědčen, že plní na svůj závazek za zasílatel. Teprve na základě druhé obdržené faktury žalobce zjistil, že se stala chyba, proto na druhou fakturu nic neuhradil a začal se žalovaným jednat o vrácení uhrazené částky. Žalobce tedy žádal, aby žalovaný byl povinen vrátit žalobci částku ve výši Kč 173.609,10 spolu se 7,75 % úroky z prodlení od 11.1.2012 do zaplacení.

Žalovaný nárok žalobce zcela odmítl, kdy tvrdil, že přepravné, které bylo uhrazeno společností České dráhy, a.s., tedy právnímu předchůdci žalovaného, bylo zapláceno po právu, kdy České dráhy, a.s. přepravily tuto zásilku jako navazující dopravce, žalobce jako příjemce si zásilku převzal spolu s nákladovým listem SIM a v něm potvrdil převzetí. Tvrdil, že mezi právním předchůdcem a žalobcem byla řádně uzavřena smlouva o mezinárodní přepravě v režimu přípojky B k úmluvě COTIF dle jejíhož článku 6 se dopravce zavazuje, že za úplatu přepraví zásilku na místo určení, tam jí dodá příjemci, v daném případě žalobci. Tento závazek byl splněn, České dráhy, a.s. inkasovaly od žalobce peněžité plnění za přepravu, kterou skutečně provedly, nadto České dráhy, a.s. nedostaly od společnosti, jejíž zasílatelské smlouvy se příjemce dovolává, žádnou jinou úhradu, tzn., že žalovanému nemohlo vzniknout bezdůvodné obohacení. Dále žalovaný vznesl námitku promlčení tvrzeného nároku žalobce, kdy tento je uplatněn z uzavřené přepravní smlouvy, kdy právní vztahy se řídí úpravou COTIF a kdy dle čl. 48 přípojky B k úmluvě se nároky z přepravní smlouvy promlčují po jednom roce. Žalobce uhradil fakturu za přepravné dne 28.8.2007, nikdy neuplatnil žádnou reklamaci, ani nereklamoval žádné závady, takže jakékoli nároky příjemce z této přepravní smlouvy jsou promlčeny. Žalovaný dále učinil sporným tvrzení, že na straně holandských drah došlo k pochybení při doplňování nákladního listu, kdy toto žalobce ničím neprokázal a nikdy neuplatnil tvrzená práva v řádném reklamačním řízení dle čl. 43 úmluvy COTIF. Poukázal na to, že rovněž společnost BOHEMIA CARGO s.r.o. měla zajistit nápravu prostřednictvím včasné reklamace zásilky. Dále žalovaný zpochybňoval tvrzení žalobce, kdy považuje za nepravděpodobné, že by si někdo spletl fakturu vystavenou Českými drahami, a.s. fakturou společnosti BOHEMIA CARGO, s.r.o., což je umocněno tím, že faktura byla uhrazena až měsíc po termínu splatnosti. Dále namítal, že žalovaný není pasivně legitimován, neboť jeho společnost byla založena až poté, co žalobce plnil společnosti Českých drah, a.s. Pohledávka tedy ještě zanikla před rokem, kdy žalovaný vznikl. Žalovaný pak z opatrnosti uvedl, že pokud by soud námitky žalovaného neshledal důvodnými, vznesl námitku započtení hodnoty přepravy, kterou žalovaný provedl pro žalobce jako příjemce, a to do výše žalobcem uplatněné částky. Žalovaný k námitce započtení uvedl, že proti pohledávce žalobce započítává svoji pohledávku na uhrazení hodnoty výkonu provedené mezinárodní přepravy vozových zásilek v počtu čtyř vozů, podaných k přepravě dne 25.6.2007 ve stanici Rotterdam Evroport v Nizozemí s NL SIM EXP.No 02089, které

žalobce jako příjemce zásilky převzal 28.6.2007 ve 14.00 hodin ve stanici Děčín hlavní nádraží, a to do výše tvrzené pohledávky žalobce v částce Kč 173.609,10. Tato pohledávka se zakládá na smlouvě o mezinárodní železniční přepravě v režimu přípojky B v úmluvě CITIF, kdy v této námitce uvedl veškerá tvrzení, která použil i v rámci vyjádření k žalobě.

Soud provedl k důkazu listiny, z nichž učinil tato zjištění:

Ze zasilatelské smlouvy uzavřené mezi Bohemia Cargo s.r.o. (zasilatelem) a žalobcem (příkazcem) ze dne 8.6.2005 bylo sjednáno, že dle písemného příkazu příkazce, obstará zasilatel přepravu vlastním jménem na vlastní účet a příkazce mu za to zaplatí sjednanou úplatu.

Dohodou zákazníků o mezinárodních železničních přepravách č. 9051.67 ze dne 19.1. uzavřené mezi společnostmi Bohemia Cargo, s.r.o. (zákazník), Stinnes AG (dopravní logistika, jednající jménem a na účet Railion Deutschland AG (dopravce), České dráhy a.s. a Railion Nederland N.V. a dohodou zákazníků o mezinárodních železničních přepravách č. 9051.67 ze dne 2.7.2007 uzavřené mezi týmiž účastníky (vyjma Stinnes AG) byl sjednán způsob účtování přepravy při přepravě hliníku za trasu Rotterdam – Děčín s tím, že plátcem dopravného pro železniční tratě ČD, DB a RNL je společnost BOHEMIA CARGO, což je nutné vyznačit v kolonce č. 7 nákladního listu.

Objednávkovým formulářem (v záhlaví Railion, centrum zákaznických služeb) byla vystavena objednávka pro zákazníka BOHEMIA CARGO s odkazem na smlouvu č. 905167, ze stanice Rotterdam – Botlek s datem odjezdu 22.6.2007 do stanice Děčín, pro příjemce Alcan Děčín s dalšími údaji týkajícími se druhu, hmotnosti nákladu atd. spolu s vyplněným nákladním listem, kde v kolonce 20 je uvedeno CPT. V nákladovém listu bez čísla (označeným žalobcem jako příloha č. 8), totožném s předchozím vyplněným nákladním listem je však v kolonce 20 vyplněno EXW; jak uvedl žalobce, jedná se o dokument vystavený holandskými drahami.

Fakturou č. 157162282, kterou vystavila společnost České dráhy, a.s. na žalobce bylo požadováno zaplacení částky Kč 173.609,10 za přepravné z Rotterdam Europoort – Děčín hl.nádraží uskutečněnou v režimu CIM (pozn.soudu. -přípojek B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) Jednotné právní předpisy pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě zboží) ve dnech 25.6. – 28.6.2007.

Z dopisu žalovaného ze dne 14.2.2008 a vrubopisu č. 158050272 vyplývá, že ten doúčtoval žalobci dovozně k původní faktuře č. 157162282 ve výši Kč 486.563,63.

Dopisem společnosti BOHEMIA CARGO ze dne 23.10.2008 adresovaným společností Deutsche BAHN AG (společnosti, jejímž prostřednictvím uzavírala společnost zákaznickou smlouvu s firmou Railion Deutschland AG) reklamovala přepravu provedenou dle smlouvy č. 9051.67, konkr. přepravu objednanou na formuláři ze dne 22.6.2007 s tím, že nákladní list nebyl vyplněn dle předlohy, zejména v odstavcích 7 a 20, na základě čehož ČD, jako zúčtovatel dovozného, požaduje úhradu plného dovozného od příjemce zboží, tedy žalobce. V odpovědi - dopisem ze dne 22.12.2008 – společnost Deutsche Bahn AG společností Bohemia Cargo s.r.o. sdělila, že s ohledem na to, že se jedná o přepravu uskutečněnou před více než jeden rok, je dle CIM promlčená. Nabídla však postup v dané věci, že žalující společnost fakturu uhradí (znamená to, že se to muselo týkat faktury, která není předmětem sporu 52 Cm – pozn.soudu), podá reklamaci, kterou společnost podpoří,

peníze žalobci budou vráceny zpět a bude fakturováno společnosti BOHEMIA CARGO dle smlouvy 9051.67.

Z části e-mailové korespondence mezi společností Bohemia Cargo s.r.o. ze dnů 20.6. a 21.6.2007 se zástupci společnosti „Railion“ i samotným žalobcem, že se jednalo o podmínkách nakládky zboží k přepravě; z tohoto textu nevyplývá, že provedená přeprava měla být účtována společnosti Bohemia Cargo, s.r.o., nikoli žalobci, jak ten tvrdil.

Z notářského zápisu ze dne 30.10.2007 a ze smlouvy o vkladu části podniku z téhož dne, že České dráhy, a.s. založili akciovou společnost ČD Cargo. a.s. a vložily do ní část vyčleněného podniku vkladatele s přesnou specifikací převáděného podniku.

Ostatní listiny účastníky doložení či navržené soud již neprováděl, kdy tyto nepovažoval za podstatné pro rozhodnutí ve věci.

Mezi účastníky nebylo sporné, že České dráhy provedly přepravu zboží pro žalobce, nebylo sporné, že žalovaná faktura byla žalobcem uhrazena.

Soud z provedeného dokazování a nesporných tvrzení má za prokázané, společnost České dráhy, a.s. provedla přepravu pro příjemce – žalobce. Přeprava byla provedena na základě objednávky žalobce u jeho smluvního partnera BOHEMIA CARGO, který tuto objednávku uplatnil u svého smluvního partnera. Na základě výše uvedené několikastranné dohody (viz výše) pak za splnění určitých podmínek v dohodě uvedených, měla společnost České dráhy účtovat společnosti BOHEMIA CARGO. Jak je zřejmé, v tomto případě však účtovala přímo žalobci z důvodu, že postupovala ve shodě s vystaveným mezinárodním nákladním listem, ze kterého pod bodem 20 vyplynulo, že plátcem je příjemce, tedy žalobce, který přepravené zboží převzal, což stvrdil svým podpisem na nákladním listu. Soud má za to, že mezi účastníky byla platně uzavřena přepravní smlouva v souladu s Úmluvou COTIF, resp. její přílohou B (CIM), na kterou je i odkazováno ve vystavené faktuře. A to bez ohledu na tvrzené pochybení holandských drah při vyplňování mezinárodního přepravního listu. Právní předchůdce žalovaného pak v souladu s tím vystavil fakturu č. 157162282 a žalobce účtovanou částku Kč 173.609,10 za přepravné z Rotterdam Europoort – Děčín hl.nádraží ve dnech 25.6. – 28.6.2007 uhradil. Bez toho, že by v promlčecí době dané čl. 48 Úmluvou COTIF (jeden rok od provedené přepravy) uplatnil námitku neplatného vystavení faktury a omylu při úhradě, tak jak žalobce namítal v rámci řízení.

Vzhledem k tomu, že žalovaný uplatnil námitku promlčení, soud byl povinen k ní přihlídnout, přičemž shledal, že tato byla po právu. Z toho důvodu soud žalobu zamítl.

Soud uvádí k jednotlivým dalším námitkám vzneseným žalovaným:

Pokud se týká námitky nedostatku pasivní legitimace uplatněnou z důvodu, že v době, kdy žalobce platil právnímu předchůdci žalovanému, žalovaný ještě neexistoval, nemůže obstát za situace, kdy žalovaný následně se stal právním nástupcem společnosti České dráhy (což nebylo sporné), a.s. Tzn. že všechny práva a závazky a nároky z toho vyplývající přešly na žalovaného, jako nástupce. Soud má za to, že z doložených listin lze mít za prokázané, že pohledávka, která byla uhrazena před tím, než vznikl žalovaný společnosti České dráhy, a.s., byla vložena do majetku, týkající se nákladní přepravy, že tento majetek, tzn. i uhrazená pohledávka přešla na žalovaného.

Pokud se týká námitky věci zahájené a rozhodnuté, kdy žalovaný odkazoval na soudní řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp.zn. 20 Cm 50/2008, soud ji neshledal důvodnou. V daném řízení žalovaný byl na pozici žalobce, zatímco žalobce na pozici žalovaného, a jednalo se o zaplacení částky, která sice byla ze stejného obchodního vztahu, ale jednalo se o částku vyplývající z jiné faktury, která nebyla předmětem řízení ve věci 52 Cm u zdejšího soudu (soud má prokázáno z pravomocného rozsudku v dané věci provedeného k důkazu). Společně v těchto dvou soudních sporech lze považovat i právní otázku, zda došlo (či nedošlo) k uzavření přepravní smlouvy mezi společností CARGO, a.s. a společností žalobce. Pro tyto „souhry“ však nelze říci, že se jedná o totožná řízení, stejné spory, potažmo, že je zde překážka věci rozhodnuté.

Pokud se týká námitky promlčení, soud dal žalovanému za pravdu, kdy je třeba vycházet z čl. 48 přílohy B (COTIF), kdy nároky z přepravní smlouvy se promlčují v jednom roce, kdy přeprava byla provedena v období 25.-28.6.2007, kdy žalobce, jako příjem zásilky potvrdil podpisem převzetí přepravovaného zboží, zatímco žaloba byla podána 23.8.2011 a nelze zde hovořit o čtyřleté promlčecí lhůtě dle obchodního zákoníku, neboť s ohledem na to, že byla uzavřena přepravní smlouva mezi žalobcem a žalovaným (byť by třeba omylem), je třeba vycházet z příslušných ustanovení, upravujících smlouvu mezinárodní přepravy.

Vzhledem k tomu, že soud žalobu zamítl, blíže se nezabýval námitkou započtení, která byla vznesena žalovaným z opatrnosti pro případ, že by soud neuznal ostatní námitky.

Pokud soud v odůvodnění nezmiňuje právní argumentace a navržené důkazy, není to proto, že se jimi nezabýval, nýbrž proto, že je pro rozhodnutí sporu nepovažoval za relevantní.

O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. neboť žalovaný byl ve věci zcela úspěšný a proto mu soud přiznal právo na nákladu právního zastoupení dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za 9x úkony po Kč 8.060,- (převzetí věci, vyjádření ze dne 20.1.2012, 28.2.2014, 2.4.2014, účast na jednání dne 12.2.2014, 2.10.2014, 16.12.2014, 6.1.2015, písemný závěrečný návrh), náhradu paušálních částek dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za 9x Kč 300,- , 21% DPH ve výši Kč 15.800,80. Celkem na nákladech řízení Kč 91.040,40.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení, a to k Vrchnímu soudu v Praze v prostřednictvím soudu zdejšího.
Nebude-li povinnost rozsudkem uložená splněna dobrovolně po nabytí právní moci rozsudku a uplynutí lhůty k plnění, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí (exekuci).

V Praze dne 6. ledna 2015

JUDr. Alena Červená, v. r.
samosoudce

Za správnost:
Anna Ulmanová Portová

